

РЕШЕНИЕ

№ 6128

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антони Йорданов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Горелски

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5034** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], против Решение № 18693/21.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав постановено по нахд № 7595/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения, както и при явна несправедливост на наложеното наказание – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1, т. 2 и т.3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено изцяло Наказателно постановление № 385887-F400737/04.12.2018г. Алтернативно е направено искане за прилагане на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба ТД на НАП С., редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва касационната и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила първоинстанционния акт.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Наказателно постановление № 385887-Ф400737/04.12.2018г., издадено от началник сектор „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева, на основание чл.185, ал.2, вр.ал.1 от ЗДДС, за нарушение по чл.26, ал.1 ,т.7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

С касираното решение Софийски районен съд, е потвърдил процесното наказателно постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал както гласни, така и писмени доказателства и ги е приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е извършило вмененото му с АУАН и обжалваното НП нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Постановено е от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, произнесено по повод акт, подлежащ на съдебен контрол.

На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните доказателства, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не следва да се преповтаря.

От правна страна.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Правилно е приложен и материалния закон. По несъмнен начин се установи нарушение на чл. чл. 26, ал. 1, т.7 от Наредба Н – 18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл.118 ал.4 т.4 от ЗДДС Министърът на финансите издава наредба, с която се определят: т.4 издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат. По силата на чл.26 ал.1 т.7 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образаца съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително следните реквизити: т.7- наименование, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги. В разглеждания случай безспорно се установява, че касаторът е извършил продажба на стока на обща стойност 15,70 лв., за което е издал фискална касова бележка. Същата обаче не е съдържала задължителните реквизити като наименование на стоката, код на данъчната група, количество и стойност на закупените стоки или услуги, каквото е

императивното изискване на чл.26 ал.1 т.7 от горепосочената наредба. С оглед гореизложеното съдът приема, че като не е посочил количеството по видове закупена стока в издадената от него фискална касова бележка № 001009/10.04.2017 г., жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.26 ал.1 т.7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Правилно е определен размерът на наложеното наказание в предвидения минимум като е даден превес на смекчаващите вината обстоятелства, а именно липсата на предходни нарушения. Съгласно чл.185, ал.2 от ЗДДС, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1, предвиждащи, според която на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

Неоснователни са доводите на касатора за наличието на маловажно нарушение. Установеното нарушение не е маловажно, то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Ето защо в случая не са налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН. В случая става въпрос за „формално нарушение“. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат извън самото деяние.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 18693/21.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав постановено по нахд № 7595/2019г.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на ТД на НАП сумата от 100 лв. разноски за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

